

PRIMORSKA DELAVSKA ENOTNOST

GLASILO ENOTNIH SINDIKATOV ZA SLOVENSKO PRIMORJE IN TRST

Leto 2., šte. 13 - Cena 4 lire

TRST, četrtek 14. marca 1946.

Ali gremo naprej!

Ulice Trsta so bile spet polne z nedolžno krivjo naših tovarišev. Ponovno je naše ljudstvo okusilo prav v teh odločilnih dneh nečloveško preganjanje, ki ga dokazuje bestialni škedenjski pokol.

Naše ljudstvo je tako zabeležilo zvršen svojih dolgih 25 let trpljenja in krutega preganjanja tudi ta poslednji zločin, ki je zahteval dve mladi življenji naših tovarišev in večje študijske ranjence, med katerimi so tudi ženske in otroci.

Kaj so zakrile naše žrtve, da jim je bestialnost te protiljudske vlade prekinila življenja? Koga naj bi ogrozila goloto množice, po večini sestavljene iz žensk in otrok?

Ničesar niso storile te naše nedolžne žrtve, razen tega da so branile svoje osnovne pravice, da so branile v teh velikih odločilnih dneh zgodovine Julijske krajine svoje zvestave, ker so hoteli izraziti svoje nezmožljivo voljo po priključitvi k skupni domovini Jugoslaviji.

Ljudstvo Slovenskega Primorja in Trsta ki je trpelo dolgi 25 let pod fašističnim režimom in ki se je borilo z vsemi svojimi silami v teku narodne osvobodilne borbe proti nacifazizmu, ni pričakovalo tega, kar je nastalo po zavzetju oblasti po ZVU. V teški in krvavi narodno osvobodilni borbi se je naše ljudstvo borilo za svoje resnične svobode. Namesto svobode in spoštovanja tisočev naših žrtv je ljudstvo doživelo ponovno preganjanje prav od strani takih ljudi, ki so se za časa osvobodilne borbe borili proti hrabrim partizanskim enotam, od strani takih ljudi, ki so skupno z Nemci požgali naše domove in mučili naše ljudi.

Delovno ljudstvo Slovenskega Primorja in Trsta, ogroženo nad temi krvavimi zločini, je odgovorilo s splošno stavko. Proglasila stavko pa vsem Slovenskem Primorju. Delavci in namestniki vsega Slovenskega Primorja in Trsta so odgovorili z vso ogorčenostjo in odločno zahtevali takojšnjo razpustitev civilne policije. Ogromna manifestacija vseh ljudskih plasti Slovenskega Primorja, ki se je razvila ob veličastnem pogrebu škedenjskih žrtv, dokazuje odločno voljo ogromne večine našega prebivalstva, da hoče napraviti odločen konec fašističnega izživljanja, odločen konec vsem protiljudskim izživljanjem, ki ga je moralo trpeti naše delovno ljudstvo prav v teh odločilnih dneh ko gre za usodo in bodočnost ljudstva Julijske krajine.

Proč torej za provokacijami. Delovno ljudstvo mora imeti najprvo pravico svobodnega izražanja o vsršanju pripadnosti Julijske krajine.

Če se je ogromna večina delovnega ljudstva Julijske krajine ob več prilikah izjavila za Jugoslavijo, to je storilo zaradi tega, ker se dobro zaveda, da je ekonomski procvit naše dežele mogoče le, če bo naša Pokrajina imela globoko zaledje, le če bo do Julijske krajine zagotovljen tisti ekonomski faktorji, za katere jo je italijanska kraljevina po krivični Rapski pogodbi prikrasala.

Po prvi svetovni vojni je moral precejšen del našega ljudstva zapustiti Trst in Julijsko Krajino in iskati zasluzka v Jugoslaviji in drugih državah.

Po tej strani in krvavi vojni, v kateri je delovno ljudstvo pretakalo svoj kri, naše večje zapustitvi svoje oboževano deželo in iskati kruna drugod. Veliki industrijski kompleksi Julijske krajine, na katere je naše delovno ljudstvo nadvse ponosno, morajo dati kruna in blaginjo za nas vse. Radi vsega tega je pomnilna neizpodbitna želja delovnega ljudstva Julijske krajine, da zavezniki komisija reši naše vprašanje tako, kakor zahtevajo narodnostni in pred vsem ekonomski čimiliteli.

Pri tej ogromni manifestaciji delovnih množic, ki so s svojo veliko stavko protestirale proti nesramnemu zločinu civilne policije, pa moramo omeniti zadržanje tistih sindikalnih organizacij, ki je hotela dati razumeti delovnim množicam, da je resnična predstavništva težen delovnega ljudstva.

Prav takrat, ko je celotno delovno ljudstvo Trsta in Pokrajine ogorčeno protestiralo zoper škedenjski zločin in ko se je vse prebivalstvo zbralo okoli padlih žrtv za obrambo svojih pravic, za obrambo osebnosti, ravna takrat, ko so vse zdravne antifasistične množice z ogromno stavko zahtevale razpust zločinskih stavk in spoštovanje demokratičnih pravic ljudstva, so Julijski sindikati, ti vojskovo brez volje, spregovorili zoper stavko in zoper ogorčeno manifestiranje vsega ljudstva z zahtevo naj delovne množice premejo spet za svoje delo.

S tem dejanjem so se jasno razkazali pred vsem demokratičnim ljudstvom kot proti ljudski elementi, kot tisti, ki jih ne briga nedolžne žrtve delavskega razreda v obrambi njegovih osnovnih pravic.

To jasno dokazuje, da kdor ni z ljudstvom, deluje proti ljudskim interesom, proti interesom delovnega ljudstva.

Torej naša pot, pot zdravega delovnega ljudstva je ena sama. Priiti do enotnosti delavskega pokreta na osnovi demokratičnih načel. Prepričano delati za to enotnost, ker le v tem znamenju bo delovno ljudstvo močnejše, le v tem znamenju si bo delovno ljudstvo priborilo vedno boljše delovne in socialne pogoje.

Ivan Bukovec-Vojmir

MOSKVA — Današnje sovjetsko časopisje nosi naslove, kakor »Sovjetsko ljudstvo koraka z zaupanjem po poti, ki mu jo je začrtal tov. Stalin« in podaja izčrpne dokaze o naporih delavcev in kmetov, rudarstva, strojarstva, da bi mogli izvršiti velike naloge, pred katerimi stoji sovjetsko ljudstvo. List »Pravda« piše v svojem uvodnem članku, da je tov. Stalin dal sovjetskemu ljudstvu nalogo, naj zviša industrijsko proizvodnjo za 300% v primeru s predvideno proizvodnjo, to je na 500 milijonov ton premoga.

V zvezi s tem podaja časopisje zanimive podatke: V letu 1913, to je tik pred prvo svetovno vojno, je Rusija izkopala 29 milijonov ton premoga.

Borba za življenske pravice

Delovno ljudstvo Slovenskega Primorja in Trsta je s stavko protestiralo proti nasilstvu

Kdo je povzročil stavko?

Ali je res, ali je mogoče, da je Civilna policija, ki jo je ustanovila ZVU streljala v ljudstvo, ki se je tako verno borilo ob strani zaveznikov z ednim namenom in željo, da se očisti italijanskega imperalizma in svobodno zaživi na svoji lastni zemlji?

Zalostno je sicer, a je resnica. Padli so strelci, padle so žrtve postopanja, ki se pred ljudstvom in pred svetom ne da opravičiti. Prelita je kri nedolžnih žrtv demokratičnega razpoloženega ljudstva.

To so dejstva. Umestno pa je, da pregledamo tudi vzroke, ki so dovedli do prelivanja nedolžne krvi, katere smo tudi v našem časopisu že obravnavali in na nje opozarjali.

POTEK STAVKE

Takoj prvi dan je prenehalo v Trstu in Pokrajini vsako delo. Povsod so bile izobešene zastave z žalnimi trakom. Tramvaji niso krožili, tovarne niso delale, trgovine so bile vse do zadnje zaprte — na ulicah so se zbirali ljudje in ogorčeno komentirali nasilno zadržanje policije, obsodili fašistične elemente, ki jo sestavljajo in odločno zahtevali, da jih razpusti tista uprava, ki jih ni izbirala z dovoljnim razumevanjem za ljudske zahteve.

Vzpostavljen je bil odbor, ki je imel nalogo voditi stavko. Stavka se je takoj razširila na vso pokrajino, posebno na vsa mesta, ki se nahajajo pod okupacijo anglo-ameriške vojske. Izdan je bil prvi bilten, v katerem se obsodilo zadržanje civilne policije, imenovane od ZVU, kakor tudi pristransko poročilo agencije NNU, ki skuša obožiti ljudstvo za incidente in zločine, ki jih je povzročila Civilna policija. Ljudstvo je pozna od prej take pristanske in protiljudske izjave, kakor tudi zločinska početja civilne policije. Bila je obveščena tudi Komisija za razmejitve, kateri je bila poslana sponenica. Sestavljen je bil takoj poseben odbor za organizacijo pogreba, kakor tudi zbiranje prilgov za žrtve in ranjence fa-

Brzjavke vladam in delavskim organizacijam zavezniskih narodov

Sističnega teorija Civilne policije. Bile so poslone brzjavke vladam Amerike, Velike Britanije, Sovjetske Zveze in Francije, s katerimi delavskim organizacijam istih držav ter mednarodni sindikalni zvezi v Parizu s sledečo vsebino:

Demokratično delavstvo Trsta in Julijske krajine ogorčeno obsodilo zločinski pokol, ki je zadnji v dolgi vrsti napadov izjavnih od fašističnih elementov organiziranih v Civilni polici. Poziva in prosi za pomoč vse demokratične dežele, da bi se končno razpustila Civilna policija in dala svoboda in mir ljudstvu, k je do sedaj prešlo za toliko krvi.

Protest P.N.O.O.-a

Tudi P.N.O.O. je proti krvavim dogodkom protestiral pri ZVU in jo pozval, da nemudoma razpusti oboževano civilno Polico, ki po svojem sestavu in dejanjih spominja na pravo fašistično formacijo.

Ako tudi po tem primeru Zavezniki volja uprava ne namerava ukreniti ničesar, da se odprne temu nemogočemu stanju, se ne bomo mogli otežiti vtiša, da so na delu sile, ki zasledujejo jasen namen, da zopet prav na ozemlju izmučenega Primorja ustvari novo žarišče sporov in nemirov.

Tako končuje PNOO svoj poziv. Vodilni odbor splošne stavke se je v ponedeljek podal k višjemu častniku za civilne zadeve. Odbor je sprejel polk. Smuts, kateremu je delegacija izročila pismo naslovljeno na namestnika višjega oficija za civilne zadeve pri ZVU, g. polk. H. P. P. Robertsona.

V pismu se poudarja resnost situacije, ki je nastala v Trstu in Pokrajini vsled po-bojev v Skednju. Pismo opozarja na vse vzroke, ki so dovedli do krvoprelitja in opozarja na razburjenost, ki je zavladala v širokih ljudskih množicah, posebno pa v delavskih vrstah. Kot logičen zaključek zahteva odbor splošne stavke od ZVU ta košen razpust civilne policije.

Tudi medzavezniki razmejitveni komisiji, ki je prišla pred kratkim v Trst, je organizacijski odbor za stavko izročil tozadovno spomenico.

V omenjeni spomenici je obrazložen celotni potek dogodkov in predmetu Trsta in ugotavlja ogorčenje, ki je zavladalo med ljudstvom. V spomenici razlaga odbor vse momente, ki razburjajo mirno in demokratično ljudstvo. Končno prosi odbor komisijo, naj ga sprejme ter da možnost ustmenega pojasnila.

Pogrebne svečanosti

V torek so se izvršile pogrebne svečanosti. V ure pred pogrebom so se zgrinjele iz vseh predelov mesta množice, da bi izkazale žrtva mogočnega čast. 150 tisoč glav množica se je poklonila žrtvam zločinskih strelcov. Ob 14.30 se je pričel žalni sprevod pomikati po mestnih ulicah proti Sv. Jakobu, kjer je spregovoril po končanem žalnem obredu tov. Laurenti.

Govor tov. Lavrentija

»Zbrali smo se, da bi pokopali žrtve, mučenike bestialnih morilcev, ki so padle

Delovno ljudstvo Slovenskega Primorja in Trsta se je predano in odločno borilo za svobodo in samoodločitev. Pričakovalo je in pričakuje pravično rešitev do končne odločitve pripadnosti Slovenskega Primorja in Trsta k svoji matični — FLRJ. Zato ni čudno, da se je ljudstvo pri značno pripravljalo na prihod Medzavezniske komisije, katere naloga je, da poda o tem vprašanju meritorno poročilo. Razumljivo je, da je pomnil na prihod za demokratične množice dogodek zgodovinske važnosti, ko stopa to vprašanje v odločilno in dokončno reševanje in dokončno odločitev.

Pripravljali so se na ta svečan trenotek z vso prisrčnostjo in veseljem nepokvarjenega, prirodnega ljudstva. Postavljali so

pod svinčenkami tistih, ki so vedno ubijali mirno in zavedno tržaško ljudstvo. Oči vsa ga sveta so danes uprte v Trst in vsakdo lahko vidi, kako in kdo neopravičeno postopa proti nam.

Danes ne more biti več nobenega izgovora in opravičila. Nobenega opravičila ne moremo najti za ta zločin civilne policije. Ljudstvo neče ničesar, kar ne bi bilo pravično, ljudstvo zahteva le spoštovanje do svojih težen in svobodo.

Fašisti se danes ponovno pojavljajo in se skrivajo v policijskih uniformah.

Ljudstvo pa se mora še danes boriti za pravico samoodločitve in narodne svobode, kar mu je bilo v Atlantski karti zagotovljeno.

Fašistom to ne odgovarja. Oni budno pazijo na vsako ugodnost in skušajo z vsemi silami in sredstvi ovirati voljo ljudstva, ki se želi priključiti k Ljudski republiki Jugoslaviji s Trstom na čelu. Ljudstvo se zaveda, da bo le tam močno, kjer bo našlo svoje zavezišče, mir in pravico, kakor tudi materialno blagostanje.

Fašisti pa se bojijo pravice, ker so kriminalci, ljudski izvrzki, ki se niso sili ljudske krvi, četudi so jo pralili že prej v ogromnih količinah. Ubijajo se nadalje naše tovariše, prireajo sovinistične manifestacije in na ta način dokazujejo svojo namero ogroziti mir in povzročiti novo vojno.

Če bi bilo kaj pravice, se po mestu ne bi prosto sprehajali zloglasni fašisti, ustaše, četniki in slični zločinci, marveč bi bili že zdavnaj kaznovani. Opozorjamo na vse to ZVU, ali vedno zama.

Toda sedaj je dovolj. Ne moremo več dovoliti, da se še nadalje preliva nedolžna kri našega ljudstva. Tega ne smemo dovoliti niti zavezniki vlade. Dovolj nam je izjav, da bo bolje, Ne zaupamo več besedam. Zahtevamo, da razpusti civilno policijo.

Samo zločinci lahko trdijo, da je naše ljudstvo streljalo na policijo. Take trditve imajo namen protiljudskega izživljanja.

Zahtevamo, da se izpustijo vsi protifašistični borci, ki so bili krivično zaprti in to samo zato, ker so izražali svoja demokratična čustva.

Zapor je za fašiste ne za antifasiste.

V teh dneh sta se razkrinkala CLN in njegova hčerka Delavska zbornica. Dokazali sta, da ne zastopata nikogar, da ne predstavljata volje ljudstva.

Ves svet je videl, da je tržaško ljudstvo enotno in da misli tako kot žrtve, ki so padle za svoje zvestave.

Nadaljevali bomo z borbo, dokler ne bo zadovoljeno pravičilo, tako, da bodo naši mrtvi počivali v miru.

Govor tov. Bukovca

Nato je govoril tov. Vojmir — Ivan Bukovec. Dejal je:

»27 let trpljenja in preganjanja je za nami. 27 let najemnejših dni zgodovine ljudstva Julijske krajine. Toda naše ljudstvo ni klonilo, ker je vedelo, da veliki dan mora priti.

Naši najboljši sinovi so šli v gozdove, da bi rešili narod in ljudstvo Julijske krajine nečloveškega trpljenja. Naša zemlja je prepojena s krvjo naših najboljših sinov.

Padli tovariši se pridružujejo tisočim in tisočim, ki so umrli v narodno osvobodilni vojni in v koncentracijskih taboriščih.

Civilna policija, ki danes terorizira in strelja na mirno ljudstvo, je sestavljena po večini iz fašističnih elementov. Zaradi tega odločno zahtevamo njen razpust. Dovolj je provokacij in trpljenja. Zahtevamo, da se nam dovoli svobodno izražanje naše odločne volje po priključitvi k Jugoslaviji, za kar so dali življenje tisoč in med njimi tudi padli tovariši v Skednju.

Nato je govorila delavka iz Skednja, ki je zahtevala razpust civilne policije, ki kakor izgleda nima drugega dela, kot da prihaja v Skednje izvajati in ubijati!

Spregovorila sta tudi predstavnik anarhistov in predstavnik fronte za neodvisnost. Nato je neki delavec pozval prisotne, naj gredo protestirat pred vladno palačo in zahtevati razpust policije.

En del udeležencev pogrebni svečanosti je spremljal žrtvi k poslednjemu potoku. Dočim je odšel drugi del protestirat na trg Unità.

Protestna stavka je bila prekinjena v torek ob 24. uri. Odločeno je bilo, dokler komisija ZVU — a službeno ne ugotovi dejanskega stanja. Na podlagi te ugotovitve bo morala ukreniti ZVU vse potrebne korake, da se upravičeni zahtevi ugotovi, preči vsa nadaljnja izživljanja in s tem ljudstvo pomiri.

slavoloke, krasili so svoje hiše in izražali svoja nepotvorjena čustva s slikami, transparenti in napisi. Pri tem je bilo delovno ljudstvo grobo ovirano in izživljano. Zlasti se je pri tem odlikovala Civilna policija, ki je pokazala vso »genialnost«, kakršne smo bili vajeni iz časov fašizma. Ob prihodu Medzavezniske komisije v Trst, je prebivalstvo izobesilo zastave in s tem izrazilo veselje nad prihodom in dobrodošlico. Civilna policija pa je s svojim grobim postopanjem iz dneva v dan izživljala razpoloženje in potrpežljivost demokratičnih množic in sistematično poskušala kaziti praznično razpoloženje.

Vrhunec izživljanja discipliniranih množic, brutalnosti in zločinskega postopanja Civilne policije pa pomenijo dogodki v Skednju. V nedeljo popoldne je prišel v predmestje škedenjski »jepp« z dvema angleškima vojaškima policistoma. Ustavil se je pred cerkvijo. Toda kmalu se je vrnil v mesto. Čez kake pol ure se je isti »jepp« vrnil v spremstvu drugega, s tremi člani Civilne policije in civilisti, ki je nosil v rokah brzostrelko pripravljeno na strel. Za njimi sta privozila e dva kamiona z organi Civilne policije. Vsi so bili oboroženi z brzostrelkami. Pred cerkvijo so se takoj zbrali ljudje, ki so oslutili, kaj se pridrevli policisti. Kamionu civilnih policistov se je približal neki domačin. V tem trenutku je eden izmed policistov ustrelil v zrak. Kakor da bi bil to signal, so začeli oni in e trije drugi policisti iz istega avtomobila streljati z brzostrelkami v zbrano množico.

Padle so žrtve, na mestu je obležala mrtva tov. Genzo Giovanna, članica sektorskega odbora v Skednju, mati treh otrok, stara 33 let in tov. Giorgio Bonifacio. Ranjenih pa je bilo 26 tovarišev in tovarišice. Na kraj zločina ste takoj prišli takoj tov. Stoka Franc, tajnik Osvobodilnega sveta za Trst in Solieri Ermanno — Marino, član izvršnega odbora KPJK, ki sta pozvala razburjeno prebivalstvo k mirnemu zadržanju.

Izjava očitivca

Priobčimo tudi izjavo tov. Debernardi-ja, ki je zaposlen kot delavec v Tovarni strojev in stanuje v ulici Filippo Corridoni 9 Izjava omenjenega tovariša se glasi:

»Prišel sem v Skednje s svojo ženo, ko so bili tam že policijski kamioni. Zauzavlj sem se pri enem izmed avtomobilov in niti vedel nisem, kaj se v tem trenutku dogaja. Približal se je neki moški srednje starosti. Obrnil se je k policajem in jim nekaj mirno in italijansko dejal. Ozumel sem le sledeče: tukaj je naša zemlja ...

Omenjenega je nek policaj, nizkega rasta, plavih las dvakrat udaril po glavi in se pri tem smejal. Prizadeval se je tečaj od daljši rekoč samo: »Hvalas. Ko je bil od daljen od kamiona približno 10 metrov, je zaveznel strel v zrak. Videl sem policaj, ki je streljal. Bil je visok, črnolasi, streljal je v smeri proti zvoniku. Odločno odklanjaj, da bi nekdo streljal iz množice. Edini nekaj žen je pričelo ogorčeno kričati, ko so videle prvega ranjenca s krvavo glavov. Vzdikale so: »Fašisti, ubijalci!« Takoj po prvem strelu, ki ga je policaj izstrelil v zrak, so kot da bi bil to znak, pričeli streljati policaji naravnost v množico. Ko padli na zemljo ranjeni in mrtvi ter so policaji izstrelili vse strele, so se nadalje držali strelno orožje proti ljudstvu ter z njim mahal, kot da hočejo še nadalje streljati. Zato tudi ni bilo mogoče priti na pomoč ranjenemu. Nekaj minut kasneje so se avtomobili oddaljili in odšli proti mestu.

Ze nešteto krat smo opozarjali na vse fašistične elemente, ki se še vedno nahajajo v raznih javnih ustanovah in zahtevali njihovo odstranitev. Pisali smo in opozarjali na prilike v tovarnah in zahtevali epuracijo; pisali smo o raznih kmetijskih ustanovah, pisali smo o Civilni polici, skratka opozarjali smo na vse nepravilnosti in škodljivosti, ki ovirajo normalni razvoj demokratičnih načel in ogrožajo varnost in mirno življenje ljudskih množic.

Sprašujemo se le, kako dolgo bo vse to še trajalo in zakaj se ne dopusti delovnemu ljudstvu, izmučenega in s krvjo prepojenega Primorja, da zaživi tako, kot samo želi, kar je edino v soglasnosti z demokratičnimi načeli in vsemi tozadevnimi obljubami.

V obrambo ljudskih pravic, najosnovnejših demokratičnih pravic, je bila oklicana splošna stavka v Trstu in v Pokrajini. Ustanovljen je bil organizacijski odbor za splošno stavko z nalogo voditi spetnato ljudsko akcijo proti zločinskemu uboju in povzročiteljem tega krvavega dogodka.

Gojitev bombaževca v ZRSS

MOSKVA — »Izvestija« objavljajo članek, posvečen nalogam nadaljnega razvoja gojitve bombaževca v Sovjetski zvezi. Članek je napisal ljudski komisar za kulturo in industrijskih rastlin V tem članku posveča pisec posebno pozornost ukrepom sovjetske vlade, ki so pripomogli, da je bila leta 1940 proizvodnja bombaža 3,5 krat večja od proizvodnje leta 1913. Pisec omenja tudi ukrepe, ki se izvršujejo, da bi bila povečana posevna površina, povečano število sejnalnih strojev in povečan pridelek bombaža. Kakor se vidi, se odpirajo sovjetskimsadilcem bombaža velike možnosti. V letu 1953 bo samo Uzbekistan pridelal toliko bombaža, kot ga je pred vojno pridelala vsa država. Gojitelji bombaža stremijo za tem, da bi že v kratkem zadostili vse potrebe sovjetskega gospodarstva po bombažu visoke vrednosti ter ustvarili rezervo za nadaljnje povečanje gospodarske sile države.

Našim žrtvam:

GENZI GIOVANNI
GIORGIO BONIFACIU

Slava!

Uredništvo in uprava: Via Carducci 6
telef. 82-50 — Rokopisi se ne vračajo

Goriški mezdni sporazum

Dne 9. t. m. je bil tndi v Gorici dosežen in podpisan sporazum o mezdah med zastopniki delavcev in delodajalcev. Predmetna zadeva se je obravnavala na sedmih sestankih, na katerih so razpravljali skupno 23 ur predstavniki delavstva in Zveze industrijskega. Sporazum so podpisali zastopniki Enotnih sindikatov, Julijskih sindikatov in Zveze industrijskega.

Glavne toče goriškega meznega sporazuma so:

1. pet odstotno znižanje mezd, ki so bile določene za Trst. To znižanje ne velja za tekstilne delavce goriške občine, ki bodo prejeli iste meze, kakršne so bile določene za mesto Trst.

2. Kar se tiče draginske doklade, ki je bila določena za mesto Trst, se morajo upoštevati sledeča znižanja: za občino Gorica znižanje za 7% (98%) za občino Anibovo znižanje za 15% (85%) za ostale kraje Pokrajine znižanje za 20% (80%)

Tudi po tem sporazumu so delavci razvrščeni v razne razrede po strokah.

Stroka A: vsebuje kovinarje, mlazarje, gradbenike in oblačilno stroko, ki dela po meri.

Stroka B: kemikali, prehranjevalna, oblačilna serijska proizvodnja, obdelovanje lesa (žage), rafinerije, prevozništvo.

Stroka C: industrija cementa in kamna, konzerviranje hrane, trikotaža, pralnice, keramika.

Stroka D: tekstilna industrija.

Minimalne plače v raznih industrijah so sledeče:

Specialisti	Strokovni delavci	Dolžni special.	Naveden dolar
A	19.95	18.45	17.— 15.70
B	19.—	17.29	16.29 14.90
C	18.05	16.35	15.40 14.15

Zgoraj navedene minimalne plače veljajo za vso goriško pokrajino z mestom Gorico.

Draginska doklada se računa po 8 urnem dnevnem delu. Za vsako uro nad 8 normalnih ur dnevnega dela se bo plačala določena vsota draginske doklade. Ta doklada bo tudi vračunana v polovini iznosa pri obračunavanju noveletne nagrade in trinajste plače.

Graficna, novinarska, tiskarska, gledališna in silone stroke, ki imajo poseben položaj, niso vključene v ta sporazum. Njihov položaj bodo določili s posrednimi kolektivnimi pogodbami. Isto velja tudi za vse vrste industrije, ki niso vključene v tem sporazumu.

Dodatni mezdni sporazum oblačilne stroke

1. marca t.l. je bil podpisan v Trstu dodatni mezdni sporazum za delavce oblačilne stroke.

Plačilni pogoji so razdeljeni v dve vrsti: serijska oblačilna proizvodnja in proizvodnja po meri.

Plače so določene v tem smislu po sledečih razpredelnicah:

Za serijsko proizvodnjo:

moški	ženske
na uro	na uro

Specialni delavci 20.— 16.—
strokovni delavci 18.10 14.50

Delavci-vodje obrata imajo pravico na dohodek 10% na svojo plačo.

Za delo po meri:

moški	ženske
na uro	na uro

specializirani delavci 24.— 19.20
strokovni delavci 22.— 17.60
pomozni delavci 18.— 14.40

Pomožne osebe, ki nima strokovne izobrazbe dobi sledeče plače:

na uro	na uro
--------	--------

Specializirani delavci 21.—
strokovni delavci 19.—
specializirani pomočniki 17.90
navadni pomočniki 16.50

Pomožne osebe, kot šoferji, bolničarji, kocharji, nosači, čuvaji, gasilci, vratarji in nočni čuvaji, imajo iste pogoje kot delavci vseh ostalih strok z isto kvalifikacijo. To velja tudi za delovne ure, kadar opravljajo ženske delo, ki ga po navadi opravljajo moški in če ga vršijo z istim uspehom, dobi tudi enako plačo kot moški.

Delavci izpod 20 let starosti, ki se ne smatrajo za vajence, dobi sledeče plače:

a) do 16 leta starosti 60%

b) do 20 leta starosti 80%

od plače, določene za stroko, kateri pripadajo.

Napori Enotnih sindikatov za sindikalno enotnost

Dne 6. t. m. se je vršila skupščina Enotnih sindikatov. Zbrani so bili predstavniki direktivnih odborov strok, odborov, povodborov in zaupniki trdk. Na sestanku je poročal tov. Marino o pogajanjih, da bi se združili Enotni in Julijski sindikati.

Enotni sindikati se živo zavedajo vseh kvamnih posledic, ki jih sedanje stanje povzroča. Koristi delavstva in delovnega ljudstva sploh, so bile vedno in morajo tudi ostati enotne, kajti le z enotnim nastopom se najlažje in z večjo gotovostjo dosežejo pravice izrabljenih. Samo na ta način se more delovno ljudstvo uspešno boriti in doseči v družbi položaj, ki mu pripada.

Kdor se tega zaved

